

ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

2024. december 29. –
2025. január 11.

AZ ÚJ KEZDET ISTEN MŰVE

„A pokolba vezető út is jó szándékkal van kiköveztve.” – e sok nyelvben ismeretes közmondás nem a világ bölcsességének szüleménye, hanem mély keresztyén felismerést rejt magában. Az, aki az év végén nem képes másra, mint az általa elkövetett rosszaságok listába gyűjtésére, s annak a jó szándékú elhatározásnak a megfogalmazására, hogy „mostantól minden másképp lesz” – mennyi ilyen „mostantól” volt már! –, az még teljesen a régi életének rabja. Úgy véli, a jó szándék már egy új kezdet. Meggyőződése, hogy a pusztán elhatározás elég, s ő már képes is az új kezdésre, amit magában elgondolt. Ez azonban merő önámítás. Az új kezdet Isten műve az emberrel, ha Isten akarja ezt, de nem az ember újat kezdése Istennel. Az ember önmaga nem képes arra, hogy újat kezdjen, csak imádkozhat ezért. Ott, ahol az ember csak önmagába zárva él, csak önmagából kiindulva cselekszik, az mindig a régi, a múltbeli marad. Egyedül ahol Isten van, ott van az új, a kezdet. Ezt azonban nem adja Isten vezényszóra, az ember mindössze imádkozhat ezért. Az ember azonban csak akkor tud imádkozni, ha megérti, hogy ő önmagától bizonyos dolgokra képes ugyan, de van, amire nem. Tudja, hogy korlátai vannak, és kezdeni valaki Másnak kell...

*„Ha valaki Krisztusban van,
új teremtés az: a régi elmúlt,
és íme: új jött létre.”*

(2Kor 5,17)

(Dietrich Bonhoeffer)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

December 29., vasárnap, olvasandó: Jón 2

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Jon2>)

Magyarázat:

„Az Úrtól jön a szabadulás!” (10) Jónás imádságának ez az utolsó mondata. Hálaadást, rendkívüli bizonyosságot és erős hitvallást sugároznak szavai. A szabadulás nem az én erőlködésem, nem különféle szerencsés körülmények összessége, hanem az Úristen kegyelmének következménye. Szabadulás betegségből, lelki megpróbáltatásokból, a múlt hibáiból és bűneimnek terhétől, valamint a jövő kiszámíthatatlan eseményei miatti félelemből. Jónás csodálatos szabadulása Jézus halálból való feltámadására utal (Mt 12,40), s miközben most – év végén különösen – a mulandóság valóságával vagyunk kénytelenek szembesülni, hálát adhatunk a halálból való szabadulásunkért is, amely Jézus Krisztus váltságáldozatáért lehet a miénk az örök életre. Hiszen Ő a mi feltámadott Urunk, a mi Szabadítónk. Jézus nevének jelentése: Isten szabadít. Boldog ember az, aki örvendezhet szabadításának, és hálát adhat érte. Éljen mindenkor ennek a szabadításnak a fényében és örömeiben!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy kiválasztó kegyelme által nem hagyja övéit – sem az engedetlen Jónást, sem a pogány Ninivét – a gonosz uralma alatt. Az Úr elhossa a megoldást, a szabadulást népe, gyermekei számára, ahogy odarendelte a megoldást Jónás számára is. Ennek szimbolikus kifejezése a nagy hal, valóságos megjelenése pedig a mi Urunk Jézus Krisztus. Dicsőítsük Urunkat, hogy „őbenne”, Krisztusban mindenkor biztonságban vagyunk, és még a legnagyobb mélységből is ki tudja emelni életünket. Ő bűnlátásra, imádságos kiáltásra, Isten iránti szent vagyódásra és boldog hálaadásra segít bennünket.

December 30., hétfő, olvasandó: Jón 3

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Jon3>)

Magyarázat:

„Az Úr igéje másodszor is szólt Jónáshoz: Indulj, menj Ninivébe... Jónás elindult és elment Ninivébe az Úr szava szerint” (1–3). Jónás másodszor is megkapja ugyanazt a parancsot, és most engedelmeskedik. Az elbukott próféta kap egy második esélyt. Isten különös kegyelmének jele ez! Bár nem érdemelte meg az újrakezdés lehetőségét, de Isten érthetetlen kegyelméből megadatott neki ez a lehetőség. Bennünket sem érdemeink szerint ítél Isten, hanem – egy új nappal és egy új évvel is – ad egy esélyt arra, hogy „igen”-t mondjunk hívó szavára, és engedelmesen elinduljunk akarata szerint. Isten kegyelme képes megújítani életünket, s alkalmatlanságunk ellenére alkalmassá tenni szolgálatára.

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy nekünk is számtalanszor adott már újabb esélyt, hogy megtérjünk, visszataláljunk öhozzá, és akaratát követve éljünk. Adjunk hálát, hogy ígét hirdetni, az ítéletben is a kegyelemről, a szabadulás evangéliumáról tanúságot tenni küld minket az Úr. Könyörögjünk „saját Ninivénkért”, földünkért, városokba zsugorodott világunkért, hogy térjen meg bűnéből a könyörülő Istenhez, hiszen az Jónás könyvének üzenete, hogy nincs reménytelen város, nép, ember, – vagyis mi mindenkire csak reménységgel tekinthetünk. Mert Isten kegyelme mindenkit képes megtérésre segíteni, megújítani.

December 31., kedd, olvasandó: Jón 4

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Jon4>)

Magyarázat:

„Az Úr azonban ezt kérdezte: Igazad van-e, hogy haragszol!?” (4) Jónás azért haragszik, mert Isten nem pusztította el a bűnös várost, Ninivét, hanem megkegyelmezett neki. Majd ismét haragszik Jónás, amikor az Isten által teremtett bokor hirtelen – egyik napról a másikra – kiszáradt, és nem adott neki többé hűsítő árnyékot (9). Az emberi harag mélységével és az isteni kegyelem nagyságával szembesít napi igénk az esztendő utolsó napján. Mi is szoktunk haragudni. Sajnos mindannyiunk szívében van harag, pedig „az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát” (Jak 1,20). Minden harag gyökere az önisátság és nem Isten igazsága (Mt 5,6). Ember haragja nem munkálja Isten igazságát, csak lejárhatja azt. Jézus lelkületével kell kicserélni a haragot (Mt 11,19). Mondjunk le saját magunk igazságáról, hogy Isten igazságának munkálói legyünk az új esztendőben is!

Imádkozzunk, kérjük Istent, hogy felismerjük magunkban, ha a jónási lelkület lakozna bennünk, amelynek elviselhetetlen az Isten szeretetének határtalansága, hogy Isten nem pusztítja el az ellenszenves és bűnnel terhelt Ninivét, hanem könyörül rajta. Az ilyen lelkület szerint inkább pusztuljanak a bűnösök, azonban nem veszi észre, hogy ugyanabból az irgalomból él, amiből a Niniveiek, és neki is éppúgy meg kell térnie, ahogy a Niniveiek is megtértek. Magasztaljuk Urunkat, hogy messze fölötte van az Ő igazsága a mi igazságunknak, és „irgalommal szánva minket, nagy jósága ránk tekintett...”. (417. ének 4. verse) Kérjük, hogy töltsön be minket a jézusi lelkület, amely tud vigadni és örülni mások megmenekülésén. (Lk 15,32)

2025.

Január 1., szerda, olvasandó: Lk 1,1–25

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk1>)

Magyarázat:

„Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed... Öröme lesz ő, és vigasságod” (13–14). Milyen hatalmas ígéretet mond Zakariás papnak a templomban Isten küldöttje, Gábiel angyal! Az idős házaspárnak Isten meghallgatta könyörgését, s gyermekkel ajándékozta meg őket. Nem volt hiábavaló az imádság, mert meghallgattatott. Az isteni ígéret beteljesülése örömmel, vigassággal, boldogsággal tölti be Zakariás szívét, és sokak számára áldás lesz a születendő gyermek élete. Az új esztendő első napján azt üzeni Isten a hozzá könyörgőknek, hogy Ő meg tud és meg akar szabadítani bennünket a jövő miatti félelmünkből. „Ne félj!” Sőt, azt ígéri, hogy kegyelméből örömmel és boldogsággal fog megajándékozni. Milyen hatalmas ígéret ez! Így lehet valóban boldog, új esztendő az életünkben!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy a mi életünkben is voltak, vannak, s hisszük, hogy lesznek is még áldott imameghallgatások. Mindazonáltal azt is tudnunk kell, hogy Isten előtt nincs hiábavaló (hiába elmondott, értelmetlen) imádság, ha az nem teljesül, vagy nem a mi elgondolásaink, ütemezésünk szerint valósul meg. Az Úr minden könyörgésünket számon tartja, ahogy Zakariás és Erzsébet imáit is

évtizedeken át számon tartotta, s végül – üdvözítő akaratába beépítve – teljesítette azt. Magasztaljuk a Mindenhatót, hogy vannak imáinkra kapott isteni válaszok, ígéretek, „amelyek be fognak teljesedni a maguk idejében.”

Január 2., csütörtök, olvasandó: Lk 1,26–38

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk1>)

Magyarázat:

„...mert Istennek semmi sem lehetetlen” (37). Nem lehetetlen, hogy Szentlelke által Mária áldott állapotba kerüljön, és a „Magasságos Fiát”, a világ Megváltóját hordozza szíve alatt. Nem lehetetlen, hogy Mária meddő rokona, Erzsébet öregsége ellenére fiút foganjon, és megszüljön Keresztelő Jánost. Istennek nem lehetetlen, hogy Gábiel angyalküldöttje által üzenjen választottjainak, és elvegye szívéből a félelmet. Isten különös kegyelmének jele ez: számára semmi sem lehetetlen! Istennek nem lehetetlen, hogy ebben az új esztendőben megajándékozzon bennünket azzal, amit el sem tudunk képzelni, de akire vagy amire – Isten szerint – szükségünk van. Nem lehetetlen számára, hogy áldásai boldog hordozói legyünk ismerősök és ismeretlenek között. Bárcsak így lenne!

Imádkozzunk, adjunk hálát az Úrnak, hogy Máriához hasonlóan (ha más módon, de) mi is átélhettük már, hogy kegyelembe fogadottak vagyunk: az Úr mellénk állt, és velünk van Jézus Krisztusban. Áldjuk Istent, hogy megtapasztalhattuk annak valóságát, hogy aki kegyelmet talált Istennél, annak megszűnik a félelem a szívében, mert átéli Isten közelségét, áldását, vezetését. Ahol pedig Isten cselekszik, ott hatalmasan cselekszik, értünk cselekszik, és ezt nekünk nem megértenünk, magyaráznunk kell, hanem levetett sarukkal megélnünk lehet. Kérjük az Urat, történjék velünk is az Ő hatalmas beszéde és cselekvése szerint, mert az Úr beszéde az élet beszéde.

Január 3., péntek, olvasandó: Lk 1,39–56

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk1>)

Magyarázat:

„Éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel” (53). Mária hálával a szívében arról énekel, hogy a születendő gyermek, Jézus táplálja majd az éhezőket, de akik dőzsölnek, azokat üresen bocsátja el. A prófécia beteljesedett. Bizony, hányan éltek és haltak a történelem folyamán üresen úgy, hogy Jézus teljességéből nem vittek magukkal semmit. Pedig Isten gazdagon terített asztalánál vár bennünket. Bőségesen kínálja mindazt, amire szükségünk van. Mégis éhesen maradhatunk. Nem azért, mert Isten terített asztala üres, hanem azért, mert nem vagyunk éhesek. Isten az éhezőket táplálja, ők jönnek el tőle megelégtve, felerősödve, felfrissülve. Ez életem nagy kérdése: hogyan jövök el Tőle? Bárcsak az új esztendő minden napján vennék bőségesen az ige gazdagon terített asztaláról! Ez tehet boldoggá, elégedetté, erőssé.

Imádkozzunk, adjunk hálát az Úrtól kapott hit ajándékáért, mert így mi is átélhetjük annak boldogságos valóságát, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mond nekünk az Ő igéjében. (Lk 1,45). Mária vallomásával együtt mi is mondhatjuk: magasztalja lelkünk az Urat, mert „rátekintett életünkre, és nagy dolgokat tett velünk a

Hatalmas...” Valóban boldog az az ember, aki hisz, mert a döntő helyzetekben ráhagyatkozik az Úrra. Boldog, aki hisz, mert annak szívében megmozdul az új élet, a krisztusi élet. Aki hisz, az magasztalja az Urat, mert Ő hatalmas, és hatalmas dolgokat cselekszik, és az Ő hatalmas tettei úgy mutatkoznak meg, hogy ránk tekint, üdvözít, nem az emberi mérték és érték szerint bánik velünk: hatalmasokat szór szét, és megalázottakat emel fel. Áldjuk Istent, hogy megmutatja irgalmát és igazságát mindazoknak, akik az Ő nevét félik.

Január 4., szombat, olvasandó: Lk 1,57–80

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk1>)

Magyarázat:

„Vajon mi lesz ebből a gyermekből? Az Úr keze pedig valóban vele volt” (66). Féltés, aggodás, de kíváncsiság is feszül ebben a kérdésben. Mi lesz e gyermekből egy év múlva, tíz, vagy harminc év múlva? Ezek olyan kérdések, amelyekre nem tud senki sem válaszolni. Egyedül a teremtő, örökkévaló Isten titka ez. Ő tudta, mi fog vele történni. Ő tudta a jövőjét. De az biztonságot, nyugalmat adhat: „Az Úr keze pedig valóban vele volt.” Ez a kéz védelmet ad, biztonságot jelent. Ez a kéz utat mutat, vezet, s jó irányba terel. Ez a kéz megtart, felemel, kiment. Legyen valóságos ez új esztendő minden napján a mi életünkben is az Ő kezének jelenléte! Ezért imádkozzunk!

Imádkozzunk, adjunk hálát minden nap, hogy „az Úr keze” minket is kísér, velünk is itt van. Ez a jelenlét számunkra is valóságos védelmet, igazi biztonságot jelent. Áldjuk Istent azért is, mert Ő ennél mérhetetlenül többet adott nekünk: Krisztusban „meglátogatta és megváltotta az ő népét. Erős szabadítót támasztott nekünk”, hogy a bűntől és minden életrontó erőtől megszabadulva, „félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban öelötte életünk minden napján.” Kérjük az Urat, hogy erősítse meg szívünkben a reményt, hiszen igénkben felkelő napról olvasunk (Lk 1,78), és nem egy kis reménysugaracsokról. Isten abban mutatta meg könyörülő irgalmát, hogy Krisztusban nem valami halvány reménysugárral látogatott meg, hanem az örök élet minden gazdagságával; annak minden fényességét ránk ragyogtatta, hogy ne „a sötétségben és a halál árnyékában lakozzunk, hanem a békesség útján” járva mi is ragyogjunk, mint a csillagok. (Fil 2,15)

Január 5., vasárnap, olvasandó: Lk 2,1–20

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk2>)

Magyarázat:

„Íme, nagy örömet hirdetek nektek, üdvözítő született ma nektek” (10–11). Karácsonykor megérinthezt ez az üzenet. Ez már nem prófécia, mert az „örömhír” arról szól, ami már megtörtént. Isten azt osztja meg a kor megvetett embereivel, amit elvégzett. Isten népének öröme az, hogy Megváltója, Szabadítója van! Neked sem kell félned. Ő a te Megváltód és Szabadítód! Mit teszel azért, hogy karácsony örömhírét minél többekhez eljuttasd?

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, hogy az Üdvözítő érkezése, születése nagy örömet hoz mai világunkba is. A mennyei seregek dicsérete is valójában Róla szól, hiszen Krisztus az, akinek élete és halála kezdettől fogva mindmáig Istent dicsóíti,

számunkra pedig elhozza az Istennel való megbékélést, és az Úr irántunk való jóakarátát. Kérjük Isten segítségét, hogy tetteink és szavaink, vagyis az életünk olyan bizonyágtétel lehessen embertársaink előtt, hogy miként az angyal szavára a pásztorok a Megváltó keresésére indultak, úgy kezdjék el ők is keresni Krisztust. Mi pedig segítsünk, hogy meg is találják Őt, és minél több emberi szív nyíljon meg az üdvözítő Krisztus előtt. Magasztaljuk az Urat, hogy mi is az Ő országának követeiként élhetünk.

Január 6., hétfő, Vízkereszt napja, olvasandó: Lk 2,21–40

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk2>)

Magyarázat:

Simeon megjövendöli, hogy a gyermek „jelül rendeltetett, amelynek ellene mondanak” (34). És valóban, mennyi „egyet nem értés” jelenik meg földi életében. Talán Jézusnak a nép vezetőivel való vitái jutnak eszünkbe. Számomra ide tartozik az is, amikor ezt olvassuk: „Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé” (Jn 6,66). Ez az „ellene mondás” korunkban talán még erősebb. Mire van szükséged, hogy meg tudj maradni Krisztus útján?

Imádkozzunk, adjunk hálát Urunknak a Simeon személyében előttünk álló példáért, amely rámutat arra, hogy az Úr ígéreteire hitben való várakozás és reménység nem hiábavaló: Isten beszéde beteljesedik. Kérjük Istent, hogy mi is ilyen hitben gazdag életet élhessünk, mint Simeon, aki várt, miközben folyamatosan tapasztalta az Úr jelenlétét, és az ígéretek beteljesedését. Az adventi ember ilyen: várakozik, de a jelenében már átéli, amire vár. Ezért Simeonon látszott a hite: igaz és kegyes ember volt, gyümölcstermő életű. Az ilyen ember megvigasztalt ember, teljes életű ember, minden töredékesség ellenére. Az Isten ígéje által megszólított ember naponta kap vigasztalást, a legnehezebb élethelyzetekben is, a halál árnyékának völgyében is, egészen az üdvösségig. Fohászkodjunk az Úrhoz, hogy bennünket is formáljon ilyen emberré.

Január 7., kedd, olvasandó: Lk 2,41–52

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk2>)

Magyarázat:

„Miért kerestetek engem?” (49) Éltem át hasonlót, amikor hároméves gyermekünk eltűnt a szőlőhegyen. Itt a szülők sokára veszik észre a 12 éves gyerek eltűnését – pedig ő már „nagykorú”. (A 12 éves korú gyermek már a „törvény gyermeke”, férfivá érett.) Jézus sejteti, amit később a názáreti zsinagógában kimond. Neki az Atya házában a helye. Így teljesíti be küldetését. Isten jelenlétében megtalálható. Mit jelent számokra az Atya házában lenni?

Imádkozzunk, hogy Jézus Krisztus jelenlétét, hangját, üzenetét ne össze-vissza, a világ mindenféle történéseiben, tanításaiban keressük, hiszen ő maga tanítja, hogy „Ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus! – vagy: Íme, ott van – ne higgyétek!” (Mk 13,21) Krisztus ma is az Atya házában van, vagyis ott, ahol Isten ígését hűen, a teljes Szentírás üzenetének tükrében és szellemiségének megfelelően hirdetik és tanítják. Adjunk hálát, hogy mi is Isten házában, az imádkozó és igehallgató

gyülekezet közösségében találkozhattunk Vele és ismerhettük meg Őt igazán, és ma is elsősorban ez a módja a Vele való találkozásnak és közösségnek.

Január 8., szerda, olvasandó: Lk 3,1–20

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk3>)

Magyarázat:

„...mit tegyünk?” (10) A „kiáltó hangja” betölti a Jordán vidékét, és megérinti az embereket. Tömegek mennek hozzá és varázsa nagyobb, mint a „három napos hírességeké”. Megragadó, amit Isten szabadságának közeledéséről mond. Mindenkinek ad tanácsot! Egyszerűeket: gyümölcstermő élet, igazságosság, mások felé végzett szolgálat, megbocsátás. Kimondja: aki utána jön, azt kell követni. Mit kell tenned, hogy elnyerd ezt a szabadságot?

Imádkozzunk, hogy mi is meghalljuk Keresztelő János üzenetét, ami bár szigorú, bűnbánatra indító, de mégis örömhír. Örvendezhetünk, amikor arról szól, hogy közel a Messiás, a Megváltó. Köszönjük meg, amikor figyelmeztet, hogy a bűnbánat által lehetséges az akadályok elhárítása az Istenhez vezető úton. Vegyük észre, hogy a megtérésből fakadó magatartás nem életidegen dolog, hanem teljesen gyakorlati: szent és áldozatra kész viselkedés a mindennapokban. Még a megvetett vámszedőket és a katonákat sem készíti foglalkozásuk elhagyására, hanem azon belül kell megváltozott étellel az Urat dicsérni. Adjunk hálát az Úrnak, hogy a mindennapok kérdéseiben is tanácsaival segít minket.

Január 9., csütörtök, olvasandó: Lk 3,21–38

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk3>)

Magyarázat:

A szülők tudják, mit jelent örömmel tekinteni a gyermekükre. Amikor valóra válik valami az álmaiból, amikor az sikerül, amit titokban remélnek. Jézus keresztelesekor az Atya jelenti ki: „gyönyörködik abban”, aki a kirekesztettek felemelésével mutatta meg, kik lehetnek az Atya áldottai (vö. Mt 25,34–36); akiről éppen a nemzetségtáblázat igazolja, hogy az Ő fia (37). Ő általa lehetünk mi is Isten gyermekei. Gyönyörködik benned az Atya?

Imádkozzunk, adjunk hálát, hogy mai igénk által részesei lehetünk egy felséges pillanatnak: a Jézushoz intézett mennyei szózat hirdeti, hogy kicsoda Ő valójában: Isten Fia, akit az Úr szeret, akiben gyönyörködik. Jézus a Krisztus, aki előtt megnyílik az ég, akire leszáll a Szentlélek, akire tekintve megszólal az Úr! Köszönjük meg az Úrnak, hogy a keresztség sákramentuma ma is ezt hirdeti számunkra, és a Szentlélek által ebben részesít: olyan Urunk van, aki szeret, megbocsát, megtisztít, hogy gyönyörködhessen bennünk; Ő érte nekünk is megnyílik az ég, és bennünket is megszólít az Úr! Hála legyen az Istennek az Ő kimondhatatlan szeretetéért!

Január 10., péntek, olvasandó: Lk 4,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk4>)

Magyarázat:

Végh Tamás írásában olvastam, hogy a bűneset történeténél a Sátán három csalit használ: élvezetvágy, dicsőségvágy, szerzés/hatalomvágy. Itt valami hasonlót látunk! A kenyér az élvezetvágyra, a hatalom ígérete a szerzés/hatalomvágyra, a templom tetejéről való leugrásra biztatás a dicsőségvágyra utal. Míg az első emberpárnak nem sikerült ellenállni a kísértőnek, Urunkon semmi fogást nem talál az ördög, és „elfut tőle” (Jak 4,7). Téged hogyan próbál letéríteni Isten útjáról a kísértő? Mi segít, hogy ellenállj?

Imádkozzunk megtartásért Urunkhoz, amikor minket is kísértések, próbatételek érnek, és áldjuk Őt, hogy példát adott nekünk az Isten iránti hűségre, a hitben való megállásra. Lássuk meg, hogy mindhárom kísértés arra szolgál, nehogy Jézus felvállalja valóságos ember voltát, az ezzel járó szenvedést, végső fokon pedig a megváltó halált. Éhes? Használja isteni erejét, és lakjon jól. Fordítson hátat Isten akaratának – ezt jelenti leborulni az ördög előtt –, és természetfölötti erejét felhasználva rövid idő alatt ő lehet a világ ura. Nem kell észrevétlenül és alázatosan járnia, egy merész ugrással azonnal ismertséget és népszerűséget szerezhethet. Jézus azonban Isten parancsát akarja követni, a Szentírás szavával utasítja el az ördögöt. Kérjük megváltó Urunkat, hogy a kísértéseinkben Ő álljon mellettünk és erősítsen minket igéjével.

Január 11., szombat, olvasandó: Lk 4,14–30

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/RUF/Lk4>)

Magyarázat:

Jézus 12 évesen még csak sejteti származását. 18 évvel később a názáreti zsinagógában már meghirdeti „programját”, az „Úr kedves esztendejét” (19), a „kürtölés évét” (3Móz 25,8kk) jelenti be. Jézus a „nagy felszabadulást” hozta el, amikor mindenki megszabadul terheitől. Így fejezi be: „ma teljesedett be ez az írás” (21). Neked is ma lehet valósággá. Felismered-e lelki szegénységed, vakságodat, megkötözöttségedet? Ma neked hirdeti meg a nagy elengedés idejét. Megszabadított bűneidből!

Imádkozzunk, adjunk hálát Istennek, amikor kegyelméből részesei, tanúi lehetünk az Ő igéje beteljesedésének, még akkor is, ha ez nem mindig kedves és szép dolgokat jelent. Magasztaljuk Krisztust, aki most is példát mutat nekünk: Ő a kicsinyes, önző és gyilkos emberi indulatok felett áll. Nem keveredik bele, de nem is hagy bennünket magunkra ebben a nyomorúságban, hanem megvált a megbékélt életre. Kérjük feltámadott Urunkat, hogy adjon nekünk a kicsinyes viták fölötti békességes hatalmát, mert az elmúlt esztendő is tele volt embertársaink egymás elleni „gyilkos” acsarkodásával. Ő adjon lelki erőt, hogy „ne vegyük fel a kesztyűt”, és ne daráljon be bennünket a könyörtelen gépezet; de ne is fölöttes göggel, kívülről szemléljük a mindennapok harcait, hanem tudjuk élő hittel a békességet munkálni.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink ...

december 31. kedd 18 óra – Óévezáró istentisztelet

január 1. szerda 10 óra és 18 óra – Újévi ünnepi istentiszteletek

január 4. szombat 9 óra – Presbiteri nap

január 5. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

január 6. hétfő 17 óra – Konfirmációs óra – 18 óra: Felnőtt konfirmáció

január 9. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

január 10. péntek 18 óra – Nőszövetségi bibliaóra

Várjuk szeretettel alkalmainkra! Áldott új esztendőt kívánunk!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkészi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhetsz konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu